

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1963/2019
11.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Поповић, адвокат из ..., против туженог Града Лозница, кога заступа Градско правобранилаштво у Лозници, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1779/18 од 05.04.2019. године, у седници одржаној 11.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1779/18 од 05.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1779/18 од 05.04.2019. године која је исправљена решењем истог суда под истим бројем од 30.05.2019. године, преиначена је пресуда Основног суда у Шапцу П1 бр. 6/16 од 19.04.2018. године којом је усвојен тужбени захтев тужилаца, тако што је: одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца АА за поништај решења о разрешењу број ../. од 19.11.2005. године и захтев тужиље ББ за поништај решења о разрешењу број ../. од 19.11.2015. године као и захтев за накнаду трошкова поступка од 347.000,00 динара са каматом од извршности до исплате; а делимично је усвојен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка тако што су тужиоци обавезани да туженом накнаде трошкове од 265.500,00 динара са каматом од извршности до исплате. У преосталом делу решење о трошковима је потврђено а жалба туженог одбијена као неоснована. Тужиоци су обавезани да туженом накнаде трошкове другостепеног поступка од 33.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова састава овог одговора.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачке 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), и нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је у парницама из радног односа ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужбом поднетом 08.12.2015. године тужиоци су захтевали поништај решења о разрешењу директора и поништај решења о разрешењу члана Надзорног одбора ЈП ВВ. Захтев за оцену законитости те врсте решења не представља спор о заснивању, постојању или престанку радног односа, у коме би ревизија увек била дозвољена.

Како се не ради о спору из члана 441. ЗПП, ревизија тужилаца није дозвољена.

С обзиром да је у овој врсти спорова законом искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија не би била дозвољена ни по основу преиначења у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Како трошкови састава одговора на ревизију не представљају оне трошкове који су потребни ради вођења парнице, то је одлучено као у ставу другом изреке на основу члана 154. став 1. ЗПП.

На основу члана 413 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић